

سه فعال دانشجویی پاسخ دادند

چرا نبض دانشگاه تند شد؟

گزارش

گروه سیاسی

به دنبال اعتراضات دو روز گذشته در برخی دانشگاه‌های تهران و چند شهر دیگر که با تنش‌های کلامی و درگیری‌های فیزیکی میان گروه‌های دانشجویی همراه شد، فضای آموزش عالی بار دیگر به کانون توجه افکار عمومی و مسئولان تبدیل شد. در همین چهارچوب، روز گذشته محمدرضا عارف معاون اول رئیس‌جمهور، با نمایندگان انجمن‌ها و تشکل‌های دانشجویی دیدار کرد؛ دیداری که با هدف شنیدن مطالبات و ارزیابی ریشه‌های ناآرامی‌ها برگزار شد.

همزمان با این تحولات، سه نفر از فعالان دانشجویی از سه تشکل مختلف در یادداشت‌هایی تحلیلی برای روزنامه «ایران»، کوشیده‌اند از زاویه‌ای درون‌دانشگاهی به چرایی رادیکال‌شدن اعتراضات بپردازند. آنان با تأکید بر چند عاملی بودن این پدیده، به مسائلی چون احساس حذف سیاسی و نمایندگی‌شدن

مطالبات بخشی از جامعه در فرآیند سیاست‌گذاری، ناکارآمدی مدیریتی و شکاف میان انتظارات اقتصادی و تصمیمات کلان، گسترش دوگانه‌های هویتی در پی تحولات فرهنگی و اجتماعی و نیز تأثیر فضای رسانه‌ای و شبکه‌های برون‌مرزی بر ادبیات و کنش‌های دانشجویی اشاره کرده‌اند.

راهکار بنیادین را باید در بازگشت به «سیاست ملی» جست‌وجو کرد؛

سیاستی که منشأ آن مطالبات شهروندان باشد

سیاستی که منشأ آن مطالبات شهروندان باشد

بازگشت به سیاست ملی

امیرحسین زند بهنجانی دبیر انجمن علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی

می‌توان سه عامل اصلی را در تحلیل وضعیت کنونی برجسته کرد. اولین و مهم‌ترین عامل، احساس «حذف‌شدگی سیاسی» است؛ احساسی که از شکاف میان مطالبات جامعه و سیاست‌گذاری‌های کلان ناشی می‌شود. در چهارچوب یک دولت-ملت مدرن، دولت باید ترجمان خواست اکثریت شهروندان در عرصه سیاست‌گذاری باشد. اما هنگامی که بخش قابل‌توجهی از جامعه احساس کند خواسته‌هایش از مسیرهای رسمی اعم از احزاب، نهادهای مدنی و سازوکارهای نمایندگی بازتاب نمی‌یابد، زمینه برای توده‌های شدن جامعه فراهم می‌شود. توده‌ای شدن نیز معمولاً با افزایش هیجان، کاهش عقلانیت جمعی و در نهایت بروز خشونت همراه است. در چنین فضای، گرایش به رادیکالیسم در میان موافقان وضع موجود تقویت می‌شود. در مقابل، این روند واکنشی متقابل نیز ایجاد کرده است. نتیجه نیز در تقابل‌های دانشجویی قابل مشاهده است. بدین ترتیب، دو سوی منازعه، هر یک به‌گونه‌ای متفاوت اما همزمان، به سمت تندروی سوق یافته‌اند.

عامل دوم را باید در ناکارآمدی سیاست‌گذاری

جایگزینی چهره‌های رسانه‌ای به جای رهبران فکری

محمد فخرآ معاون سیاسی اسبق بسیج دانشگاه تهران

رادیکال‌شدن فضای دانشگاه‌ها را نمی‌توان صرفاً محصول هیجان‌های مقطعی یا تحولات سیاسی روز دانست. این پدیده ریشه در تحلی عمیق‌تر در زیست فکری جریان‌های دانشجویی دارد؛ تحولی که از افول مرجعیت‌های اندیشه‌ای جدی و جایگزینی آن با الگوهای رسانه‌ای سطحی حکایت می‌کند. زمانی در دانشگاه‌های ایران چهره‌هایی چون علی مرتضی مطهری و سید علی خامنه‌ای نقش مستقیم و مؤثری در هدایت فکری دانشجویان ایفا می‌کردند. در سوی مقابل جریان‌های رسمی نیز افرادی حضور داشتند که دست‌کم دارای چهارچوب نظری مشخصی بودند و تلاش می‌کردند اندیشه‌ای منسجم عرضه کنند. تقابل‌ها، هرچند تند، اما پربستریک مواجهه فکری شکل می‌گرفت. امروز اما نشانه‌های یک خلأ نظری جدی به چشم می‌خورد. بخشی از کنش‌های دانشجویی بیش از آنکه بر مطالعه تاریخ، تحلیل سیاسی یا تولید فکر استوار باشد، بازتاب مستقیم پیام‌ها و روایت‌های رسانه‌های برون‌مرزی است؛ رسانه‌هایی مانند اینترنشنال که دستورکار خبری و تحلیلی خود را بی‌واسطه به کف دانشگاه

جست‌وجو کرد؛ ناکارآمدی‌ای که خود تا حدی پیامد همان حذف سیاسی است. هنگامی که سیاست‌ها برآمده از مطالبات عمومی نباشند، احتمال شکست آنها افزایش می‌یابد. در این چهارچوب، حتی شعارهایی خاص نیز بیش از آنکه نشانه‌گریش واقعی به بازگشت گذشته باشد، می‌تواند بازتاب مطالبه‌ای نمادین برای «کارآمدی» تلقی شود. تصویری که در فقدان چشم‌انداز روشن از آینده تقویت می‌شود. سومین عامل، تجربه برخوردهای سخت با اعتراضات و انباشت خشونت نهفته در جامعه است. هرچند ابزارهای کنترلی می‌توانند بسیج‌های توده‌ای را مهار کنند، اما مهار فیزیکی لزوماً به معنای حل مسأله نیست. خشونتی که مجال بروز نمی‌یابد، می‌تواند در لایه‌های زیرین جامعه باقی بماند و در مقاطع بعدی با شدت بیشتری سربرآورد.

در چنین شرایطی، راهکار بنیادین را باید در بازگشت به «سیاست ملی» جست‌وجو کرد؛ سیاستی که منشأ آن مطالبات شهروندان باشد و در حوزه‌های اقتصادی، فرهنگی و سیاست خارجی، بازتاب‌دهنده اراده عمومی. تحقق این تغییر، مستلزم تصمیمی راهبردی در سطح کشور است؛ تصمیمی برای احیای سازوکارهای نمایندگی، افزایش کارآمدی و بازسازی اعتماد عمومی.

منتقل می‌کنند. در چنین شرایطی، شعارها و کنش‌ها کمتر حاصل تأمل‌اند و بیشتر محصول بازنشر هیجانی روایت‌هایی هستند که در بیرون از مرزها تولید می‌شوند. یکی از پیامدهای این وضعیت، فراموشی حافظه تاریخی است. دانشگاهی که روزی در ۱۶ آذر ۱۳۳۲ صحنه سرکوب دانشجویان سپس تحولات بعدی بود، اکنون کمتر به آن گذشته پرهزینه ارجاع می‌دهد. از سوی دیگر، جایگزینی چهره‌های رسانه‌ای به جای رهبران فکری نیز بر این خلأ افزوده است. وقتی مرجعیت سیاسی و نظری به افرادی چون علی کریمی یا احسان کریمی منتقل می‌شود، طبیعی است که سطح بحث از حوزه نظریه‌پردازی و راهکارهای عملی به عرصه شعارهای تند و بعضاً خشونت‌آمیز تنزل پیدا کند. نتیجه چنین وضعیت، گسترش ادبیات تخریبی و تشدید چرخه خشونت است. با این حال، تقلیل همه اعتراض‌ها به آشوب نیز خطاست. بخشی از ناراضی‌ها ریشه در مطالبات اقتصادی و دغدغه‌های معیشتی واقعی دارد. اولین گام برای خروج از چرخه رادیکالیسم، به رسمیت شناختن همین مطالبات است. در کام بعد، بازگشت به سنت گفت‌وگو در دانشگاه می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای ایفا کند. تجربه نشان داده است که با فروکش کردن هیجان‌ها، امکان شنیدن و شنیده‌شدن فراهم می‌شود و حتی تندترین مواضع نیز در فضای بحث منطقی تعدیل می‌گردند.

انعکاس بحران‌های اجتماعی در فضای دانشگاه

فاطمه غریبی عضو ادوار انجمن اسلامی دانشگاه تهران

دانشگاه همچون آینه‌ای تمام‌نما، تحولات و تنش‌های اجتماعی را منعکس کرده است. اکنون اما در شرایطی به‌سرمی‌بریم که شاید بهترین واژه برای توصیف آن احساس، «نبیست» باشد. جامعه ایران با برخی از فقدان‌ها مواجه شده است. تعداد قابل‌توجهی از هموطنان را از دست داده‌ایم و با انواع چالش‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و بین‌المللی دست‌به‌گریبانیم. این بحران‌ها زیست عادی و طبیعی جامعه را مختل کرده و دانشگاه نیز به‌عنوان بخشی از این پیکره، واکنش‌هایی متناسب با این وضعیت از خود نشان می‌دهد. امروز دانشجویان در شرایطی به دانشگاه می‌روند و به تحصیل ادامه می‌دهند که تعدادی از هم‌کلاسی‌هایشان جان خود را از دست داده‌اند. در دانشگاه تهران، «رها بهلولی پور» از دانشکده زبان‌ها و «محمدرضا مرادی» از دانشکده الهیات کشته شدند. همچنان تعدادی از دانشجویان در زندان به‌سرمی‌برند. دانشگاه‌ها همچنان بازداشتی دارند و این نکته حائز اهمیت فراوانی

است. این رویدادها را می‌توان جلوه‌ای از انباشت نارضایتی در سطح جامعه دانست که اکنون در فضای دانشگاه قابل مشاهده است.

این روزها، دانشگاه‌ها صحنه اعتراضات دانشجویی بوده‌اند. شماری از دانشجویان نیز ممنوع‌الورود شده و امکان حضور در دانشگاه را ندارند. نکته حائز اهمیت دیگر، مسأله حق تشکل‌یابی برای جریان‌های مختلف فکری و سیاسی است. این حق هرگز به‌طور کامل به رسمیت شناخته نشده است. دانشجویان با عقاید و تفکرات گوناگون نتوانسته‌اند تشکل‌های مستقل تشکیل داده و به فعالیت بپردازند. دانشگاه نیز هیچ‌گاه سازوکار منطقی و شفافیتی برای برگزاری تجمعات نداشته است. چند روز پیش دانشگاه تهران اعلام کرد که با درخواست سه دانشجو، امکان برگزاری تجمع در محوطه‌ای مشخص فراهم می‌شود. اما با توجه به سابقه برخوردهای قبلی با دانشجویان چنین سازوکاری نمی‌تواند برای دانشجوی معترض قابل اعتماد و پذیرش باشد.

نمی‌توان پس از سال‌ها برخوردهای سخت، ناگهان چنین طرحی را مطرح کرد و انتظار پایداری دانشجویان به آن را داشت.

پیشنهاد‌های مرکز پژوهش‌های مجلس برای آینده ایران

همه ایرانی‌ها را سرمایه اصلی و ستون بقای کشور بدانیم

مجلس

گروه سیاسی

از دیدگاه‌های دوگانه و تهدیدآمیز به رویکردی مبتنی بر توسعه و همکاری می‌شود. در این پژوهش همچنین پنج محور مهم شامل فناوری، ژئوپلیتیک، توان دفاعی، انرژی و فرهنگ به‌عنوان پیشران‌های اصلی بین‌المللی‌سازی ایران شناسایی شده‌اند.

پیشنهاد‌هایی برای آینده ایران

در گزارش منتشرشده از سوی مرکز پژوهش‌های مجلس پیشنهاداتی نیز برای آینده ایران مطرح شده‌اند. تشکیل یک نهاد در زیر مجموعه نهادهای حاکمیتی همچون وزارت امور خارجه یا دفتر ریاست‌جمهوری با مأموریت توسعه تصویر ایران؛ بکارگیری مشوق‌هایی برای جذب استعداد‌های جهانی ایرانی تبار؛ تدوین «پویست آینده برای شناسایی نقاط کور قانونگذاری با نگاهی به تحولات آتی؛ حل‌وفصل اختلافات با اولویت کشورهای همسایه و بکارگیری رویکرد «انجماد تنش‌ها» به معنای مسکوت نگاه داشتن برخی تنش‌ها بدون تلاش برای حل‌وفصل اختلافات و به جای آن تمرکز روی اشتراکات فرهنگی؛ تشکیل یک پیمان منطقه‌ای امنیت انرژی؛ ایجاد انسجام میان دستگاه‌های تصمیم‌ساز در حوزه سیاست خارجی از طریق ایجاد اجماع ملی و در پیش گرفتن دیپلماسی متوازن با بهره‌مندی هوشمندانه

از ظرفیت کشورهای همسور در نهادهای بین‌المللی و سازمان‌های همکاری از جمله پیشنهاداتی هستند که در حوزه دیپلماسی در این گزارش مطرح شده‌اند.

لزوم بازگشت آگاهانه به اخلاق

همزمان با انتشار این گزارش که معطوف به آینده ایران است، بابک نگاهداری رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی نیز در سخنانی گفت: «آنچه می‌تواند فضا را تلطیف و مسیر اصلاح را هموار کند، بازگشت آگاهانه و مسئولانه به اخلاق به عنوان فناوری حکمرانی و زیست جمعی است.» به گزارش ایرنا، بابک نگاهداری با تأکید بر اینکه در میدان بحران، زبان سیاست به اندازه خود سیاست اهمیت دارد و گفتار شرافتمندانه یعنی گفتن حقیقت، بدون فریب، بدون هیجان فریوشی و بدون ملت‌بازی، جامعه، اضافه کرد: «در میدان بحران، یکی از وظایف بنیادین حکمران، شکستن تقسیم‌بندی‌های ساده‌ساز و کاذبی است که جامعه را به «خودی» و «غیرخودی» فرمی می‌کاهد. منطق اخلاقی حکمرانی اقتضا می‌کند که حکمران، هسته سخت نظام و کشور را نه در حلقه‌های محدود وفاداری، نه در سلیقه‌های هویتی، و نه در مرزبندی‌های جناحی ببیند، بلکه تمام ۹۰ میلیون ایرانی را سرمایه اصلی و ستون بقای کشور بداند.»

شرکت علمی و فناوری فستکو (سهامی عام)

روز مهندس گرامی باد

پنجم اسفندماه، ۸۲۵امین زادروز خواجه نصیرالدین طوسی (ریاضیدان، منجم و دانشمند بزرگ ایرانی) و روز مهندس را گرامی می‌داریم.

پس از ثبت رسمی شرکت مهندسی فکور صنعت تهران (سهامی عام) در تاریخ ۱۷ آذرماه ۱۳۴۶ نزد سازمان بورس و اوراق بهادار تهران، نماد معاملاتی «فکوره» در تاریخ ۲۶ آذرماه در گروه خدمات فنی و مهندسی در بازار دوم فرابورس ایران، درج شد و هم‌اکنون در مسیر عرضه اولیه قرار دارد.

www.fstco.com

شرکت پتروشیمی نوری (سهامی عام)

آگهی شناسایی و ارزیابی کیشی مناقصه‌گران (دو مرحله‌ای)

تجدید مناقصه شماره: ۱۴۰۳/۳۲

نوبت دوم

ردیف	عنوان	شرح
۱	نام و نشانی دستگاه مناقصه‌گزار	استان بوشهر، عسلویه، شرکت پتروشیمی نوری، صندوق پستی: ۷۵۳۹۱۰۱۵ / تلفن‌های تماس: ۰۷۷.۲۷۴۲۲۲۵۱ داخلی ۲۲۵۵-۲۲۵۱ دورنگار: ۰۷۷.۲۷۴۲۲۲۷۵ سایت اینترنتی: www.nopc.co
۲	موضوع مناقصه	طراحی، خرید، نصب و راه‌اندازی سیستم مکانیزاسیون اتیار قطعات بدگی و عمومی به‌همراه ماشین‌های مورد نیاز
۳	تاریخ، مهلت، نشانی دریافت و تحویل اسناد استعلام کیشی مناقصه‌گران	مناقصه‌گران می‌توانند فرم‌های ارزیابی کیشی را از طریق مراجعه به سامانه الکترونیکی معاملات شرکت پتروشیمی نوری به نشانی tender.nopc.co مشاهده یا از طریق سایت اینترنتی شرکت به نشانی www.nopc.co دریافت نموده و بعد از تکمیل آنها به‌همراه مدارک مربوطه، حداکثر تا ساعت ۱۵:۰۰ روز دوشنبه به تاریخ ۱۴۰۳/۰۳/۱۸ در سامانه گفته شده در بالا، بارگذاری و همچنین به‌صورت الکترونیکی به آدرس پست الکترونیکی tec@nopc.co که فقط عنوان و شماره مناقصه و نام شرکت مناقضی در قسمت موضوع ایمیل قید شده باشد؛ ارسال نمایند.
۴	مدت اعتبار پیشنهادها	در اسناد مناقصه آورده خواهد شد.
۵	نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (پس از مرحله ارزیابی کیشی و دعوت از مناقصه‌گران احراز صلاحیت شده؛ همراه پیشنهاد قیمت ارائه گردد)	به صورت ضمانت‌نامه بانکی معتبر به مبلغ ۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (پنجاه میلیارد ریال) و یا واریز وجه نقد به حساب جاری شماره ۲۶۶۱۰۲۶۶۱ نزد بانک تجارت شعبه پتروشیمی نوری به نام شرکت پتروشیمی نوری

آخرین سال مالی، تکمیل فرم‌های استعلام ارزیابی کیشی و ارسال مدارک مربوطه. شرکت پس از بررسی اسناد و مدارک دریافت شده و ارزیابی توانمندی مناقصیان درچارچوب ضوابط و مقررات، نسبت به توزیع اسناد مناقصه بین شرکت‌های واجد شرایط اقدام خواهد نمود. ارائه مدارک و سوابق مذکور هیچ حقی را برای مناقصیان جهت شرکت در مناقصه ایجاد نخواهد کرد. در ضمن درخواست‌ها و مدارک ارسالی بعد از مدت گفته شده ترتیب اثر داده نخواهد شد و سایر اطلاعات و جزئیات مربوط در اسناد مناقصه آمده است.

روابط عمومی شرکت پتروشیمی نوری

شرایط مناقصی:

- داشتن شخصیت حقوقی، شماره شناسه ملی و شماره اقتصادی مؤید مالیت.
- داشتن تجربه و دانش فنی کافی مرتبط با موضوع مناقصه و حسن سابقه درکارهای قبلی.
- داشتن توانایی مالی و ارائه ضمانت‌نامه‌های بانکی معتبر.
- ارائه سوابق کاری و همچنین مدارک و گواهی‌نامه‌های مرتبط با سیستم‌های مدیریتی متناسب با موضوع مناقصه در صورت وجود.
- دارا بودن تأییدیه‌های مورد نیاز کسب و کار از مراجع ذیصلاح.
- ارائه صورتحساب‌های مالی حسابرسی شده توسط حسابرس مستقل مربوط به